

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Magyarországon		Vidékeken	
Egész évre	18 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	9 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	4 "
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	1 "

A szerkesztésért felelős

Kutas Imre

kisfalvi úti lakos

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fe

Kishivatalnokok sorsa.

Debreczen, aug. 21.

Sokféle terv van arról, hogy miként kellene a kishivatalnokok sorsán javítani. Némely terv éppen fején találja a szegyet. Nincsen például az igazság híjával az a nézet, hogy többet dolgozó kevesebb hivatalnok kellene s azokat aztán tisztességesen lehetne fizetni. A rendszeren fizetett hivatalnok bizonyosan nagyobb ambícióval dolgozna s a dolog komoly végzését öntudatosabban is lehetnek tőle megkövetelni. A mai pedig, tisztelet a kivételnek, éppen nem erőlteti meg magát a munkában, de attól az embertől, a ki, (mint maguk panaszozzák) a hónap második felében családjával együtt kenyéren és főzeléken él, valami tulzott erő kifejtést ma nem is lehet követelni. S a kinek vállain az élet legnagyobb keresztje, a kenyérhiány gondja nehezül, attól nem is lehet kívánni, hogy egy sorsában megnyugodott, anyagi viszonyaiban rendes és a táplálkozásánál fogva is egészséges ember derült és önbizalommal teljes munkakedvével birjon.

Másik és meglehetősen érdekes kérdés az, a mely az „álláshoz mért igények“ növekedésével áll kapcsolatban. Tény, hogy minél nagyobb intelligenciájú valaki, annál nagyobbak az igényei a megélhetés rendjében, mert az csak Diogenes idejében

volt, hogy az okos ember egy üres hordóba bujt lakni. De az is kérdés, hogy ez a nagy intelligencia minek azon embernek számára, a kiket sorsuk a kishivatalnoki pályára praedestinált s akik egész életükön át a munkagépek rendjében a legalsóbb fokon, a másolásnál maradnak? Mi szüksége van érettségire és államszámviteltanra annak, ki egész életén át egyetlen könyvhuszrubrikája között mozog? Mi szüksége van magasabb képzettségre annak, ki egész életén át iktat, vagy másolja a mások írását, mi szükség van arra, hogy az állami rendőrségnél az irnoktól jogvézettséget követeljen? A hivatalnokság nagy tömegében egy egész nagy csapat olyan kishivatalnok van, aki sablonmunkát végez, olyant, mint a milyent például a katonaságnál a kereskedő- és iparos-segédkekből, nem ritkán a földműves nép fiaiból lett irodatisztek végeznek.

Ez utóbbiaknak nincs meg az a követelt nagy intelligenciájuk, ennek folytán nincs meg a nagy igényük, amit az is mutat, hogy szolgálati idejük letelte után is a katonaságnál maradnak. Sőt mikor a tizenkét évet eltöltötték ott, a mikor a törvény értelmében a polgári állásoknál előnyben kell részesedniök, akkor is ott marad nem egy, sem kettő, hanem igen sok, egész életén át.

Ez az ötlet már sok országban föl-

merült, mert a helyzet képtelensége már gyakran föltűnt. Hogy mi célja van annak, valakit előbb a magasabb intelligencia megszerzésére szoritani s azután visszaszadugni a másológépek szürke világába? De segíteni eddig nem lehetett rajta azon természetes dolog alapján, hogy a tanuló és magasabb képzettségért küzdő ifjak egyike előtt sem lebeg elérendő cél gyanánt a kishivatalnokság, hanem magasabb eszmék után tör. Az élet csak azután rakja a maga kérérelhetetlen hányadait belőlük a szürke bürókra.

— Tisza Kálmán s Nagyvárad. A n. váradi szabadelvűpárt választmánya tegnap tartott ülést, hogy határozzon Tisza Kálmán szeptember 4-iki fogadtatásáról s a párt újjászervezéséről. Az ülésen — mint nekünk telegrafálják — dr. Friedländer Samu feltűnést keltő beszédet mondott, követelve, hogy előbb hallgassák meg Tisza Kálmán nyilatkozatait a zavaros helyzetről, a gönczi levélről s a többi égető kérdésről, csak azután ajánlják fel neki a jelöltséget. Tiszában — ugymond — nem kormánypártit, hanem szabadelvűt választunk, mert a kormánypártban sok nemszabadelvű is van.

A M. Táv. Iroda nagyváradi telegrammja jelenti: A szabadelvű párt Hlatky Endre elnöklésével gyűlést tartott, amelyen elhatározták, hogy vasárnap pártgyűlést tartanak és azon Tisza Kálmánt jelölik képviselőnek. Szeptember 4-én Tisza Kálmánt ünnepiesen fogadják. A beszámoló után nyomban föl-

Tárcza.

A fogadás.

Irtá: Ubaldo Lacaze.

A lovag karját odatette Marguerita karja alá s érezte a leány szívének heves dobogását. A folyó mentén húzódo keskeny uton sétálgattak, mint minden este.

— Ne sirj, kedvesem; nem sokáig leszszek távol. Csak kevés idő kell ahhoz, hogy Sevillát visszafoglaljuk a pogányoktól...

— Ne menj el; maradj itt mellettem.

— Nem tehetem: el kell mennem. — Gomarát jobban szeretem, mintha a testvérem volna...

Nagyon korán árvaságra jutottam, az ő házában éltem, az ő asztalánál ettem s közösek voltak még a gondolataink is. Soha nem titkolt el előlem semmit. Senkiben sem bízom annyira, mint a grófban s bárhova megy is, mindenüvé követem.

— De ha téged ennyire szeret az a nagy ur, akit én sohasem láttam, akkor kérd meg, hogy hagyjon itt téged én nálam.

— Leheteilen, Marguenta. Don Pedro király seregével együtt már vár bennünket. Ha csak azt nem akarom, hogy csorba essék a becsületemen, meg kell osztanom a gróffal a veszedelmeket is, mint ahogyan ő megosztotta velem az örömeit.

Bizonyos, hogy mi győzelmet aratunk; ne félj semmitől: ebből a csatából is éppen úgy terek vissza, mint a többiből.

S aztán... nem szeretlek-e én téged? Nem adtam-e szavamat rá, hogy szeretlek!

Nem adtam-e jeggyűrűt? Mondd tehát miért remegsz?

— Semmiért, Pedro; menj, ha akarsz, eredj harcolni a becsületért, s jöjj vissza hamar, kedvesem, hogy nekem s legyen részem a boldogságban...

Az éj fekete fátyla betakarta a szerelmeseket, akiknek körvonalai csakhamar elmosódtak a sötétben...

Alig hogy hajnalodott, trombitaszó és dobpergés reszkettette meg a levegőt. A várból elindult Gomara grófjának csapata. A gyalogos emberek után jöttek a lovasok, vasba öltöztetett paripáikon. Fényes fegyverzetet viseltek s csatlósok követték őket, meg bársonyba és selyembe öltözött apródok, akik a fegyvereket vitték uraik után. A dárdák az égnek meredtek, oly nagy számban, mintha valami fiatal erdő indult volna utnak.

Marguerita az ő szerény társaságához tartozó leányokkal együtt nézte a díszes menetet. — Tágra nyitotta a szemét, de nem látta sohol azt, kit a szemével keresett.

— A gróf mellett lesz majd, — mondta magában.

Végre Gomara tisztjeire került a sor; nagyon sokan voltak, igen díszes ruhákba öltözve. Legszebb, legméltóságosabb a gróf volt közöttük. Nyugodtan ült a lován, mintha nem is hallotta volna népének frenetikus kiáltását.

... Elvonult a nép előtt, anélkül, hogy hallott volna egy szívhez szóló sikoltást, anélkül, hogy látta volna Margueritát elájulni, mikor a leány megtudta azt, amit sohasem hitt volna, hogy a kedvese maga Gomara

natalmas grófja, Castilia trónjának legerősebb támasza.

* * *

Egy zászlókkal díszített nagy sátor alatt Don Pedro pihent, bársony és selyem ágyon feküdt. Fegyverei a sátor bejárata elé voltak állítva. A föld drága nehéz szőnyegekkel volt borítva. Két csata között ilyen környezetben élt Gomara grófja.

Könyökére támaszkodva a távoiba tekintett és ábrándozott. Mindennap órákig mozdulatlanul hevert s egyre csak gondolkodott. A barátai alig ismertek rá. Ő, aki egykor olyan olyan vig, olyan fűrge volt s mindig lovon ült és sokat vadászott — most félrevonult a sátorába s csak akkor érzé jól magát, ha egyedül van.

Hűséges csatlósa, aki a sátor egyik sarkában ül, fájdalmas részvétellel tekint reá. Már régóta igyekszik megtudni urának a titkát, de ez nem sikerül neki. Uégre elszántan így szól hozzá:

— Mit rejteget buzgó és hű szolgálja elől, drága uram? Már hónapok óta mindig busan indul a csatába, s szomoruan tér vissza még akkor is, ha győzelmesen megverte az ellenséget. Mi baja van, hogy a mosoly végkép eltűnt nemes ajkairól?

A gróf sokáig hallgatott.

— Hihetetlen végzet játékszere vagyok — szölt végre. — Bárhova megyek is, egy kis fehér kéz követ és védelmez. Nem tudok másra gondolni, csak erre a kis kézre. Eleintén küzdöttem ellene, mert azt hittem, hogy csak képzelelődöm, de ez a látomás már annyira belevésődött az agyamba, hogy hiába küzdök ellene. Valami démon ül a szívemben vagy inkább valami angyal az, aki ragasz-

kéri a jelöltség eltagadására. Azután diszlakoma lesz. Az unnepek rendezésére bizottságot alakítottak.

— **Apponyi ellenjelöltje.** Ama jászberényiek táviratára, kik Almásky Géza volt főispán jelölését hivatalosan bejelentették, báró Podmanitzky Frigyes, az orsz. szabadelvű párt elnöke a következő telegrammal felelt.

Nagyságos Török Aladár pártelnök urnak Jászberény. Almásky Géza Jászberényben való jelölését tudomásul veszem, végrehajtó bizottságnak jelentést teszek. Podmanitzky pártelnök.

Almásky Géza a következő táviratban tudatta a jelölés elfogadását:

Nagyságos Török Aladár urnak Jászberény. Távirati szíves értesítését, mely szerint a jászberényi szabadelvű párt tegnap tartott nagygyűlésén a jövő országgyűlésre képviselőül jelölt s ezzel az általam öt év előtti szervezett párt irántam elvonultságomban is rokonszenvének és ragaszkodásának ad kifejezést, a leghálásabb érzelmekkel veszem, egyidejűleg feletem örvendek, hogy azon kilátásba helyezett megtiszteltetés alkalmából, mely szerint a párthatározat nekem küldöttsegileg nyújtatik át, olvbarátaimat viszontlátni és üdvözölni szerencsés lehetek. Almásky Géza.

Az eszményiség.

Debreczen aug. 21.

Lekopik a nemesebb gondolkodás zománca a létért való marakodásban. Mig az ember földi javakban meggazdagodik, a lelkiek megrozsdásodnak, élve csak mód nélkül a műveltség tengernyi áldásait. fölhabszoljuk gyorsan, ami felhabszolható — és elnyűtt idegekkel rohanva milliányi porszem társaságban a bizonytalanság örvénye felé. Egyetlen dolog van, a mi a hétköznapi árnyából

kedik hozzám, mert nekem eddig még csak jó volt. Bármint van is a dolog, bizonyos, hogy valami természetfölötti történik velem. Tudod, hogy azon a napon, amelyen legyőztük Nebrija Aljarafe mór azért, a lovam elragadott s az ellenség soraiba vitt? Eleresztettem a zablát s nem találtam meg. Verekednem kellett a hitetlenekkel, akik egyszerre körülvettek. A lovam egyre gyorsabban futott, mintha a halál torkába sietett volna velem. Sűrűn röpöködték körülöttem a nyilak, husz dárdát is dobtak utánam s már éár veszte voltam, mikor egy kis fehér kéz megfogta a lovam kantárját s visszavezetett a mi táborunkba. Csak ez a csoda mentette meg az életemet.

— Dehogyan is, uram, — a vitézsége, a bátorsága mentette meg! A saját keze vezérelte a lovat, nem pedig valami idegen kéz.

— Tudom, hogy mit mondok s én látom azt, amit te nem láthattál. S a csata után való este a kis fehér kéz behuzta a sátor függönyét, hogy aludni tudjak. Épen olyan tisztán láttam, mint ahogyan most a te bámuló arcodat látom. S mikor felejtetni akarok és a szokottnál többet akarok inni, — a kis fehér kéz visszatartja a szolgákat s a serleg üres marad előttem. Hálás vagyok az áldott kis fehér kéz iránt, amely mindig véd engem. Most is a vállamon nyugszik, mintha meg akarná köszönni azt, amit most róla mondok. Te bizonyosan semmit se látsz... de én érzem a czirógatását... Nézd... itt van!... itt van!...

Nagy könyvek gördültek végig az öreg csatlós nap barnította arcán, mikor az ég felé tekintve felsóhajtott: »Az én szegény uram megöregült!«

Sevilla végre szabad volt. Don Fer

kimeli az embert és feléje ragyog: az eszményiség.

Ma az ember eszményiség nélkül nem bírja megpillantani és megérteni a fényt mely nem a véges világból való? Ilitvány darabja a föld kergének, melyből kiöltözött a mindeniség lelke; silány sirhüvely; lakhelye minden sötétségnek, aljasságnak és nyomornak.

Boldogtalan az ember, ha elveszti hitét a magasabb vezércsillagokban s az örökkévalóság élő fájáról leszakadva az eszményiségtől nem kísérve lehull a kétségbeesés sötét mélyébe mely több és borzasztóbb mint a halál.

Mert kezdettől fogva csak azok boldogok a kik hisznek, s azok nyomorultak, akik hitüket elvesztették. S tartozék az ember bármelyik vallás buzgó hívei közel vagy vesse el az ember magától a legmagasabb hatalmak földi szimboliumát; a tudás világba menekülve, Isten létezését is megtagadva, csak vissza fordul tekintete mindig mig a földgyomrából is a sferák fölé, hogy az elvesztett eszményt megtanálja, mert a tudás fátylának gyöngye fényével nem veszitheti el ragyogóbb eszményeit.

Nem azok tehat a boldogtalanok és nyomorultak, a kik a parancsolt és megkövetelt hitet elvetették s leszállottak az alkotás művei közé, hogy a tudomány eszközeivel kutatassák fel az új eszményt, a miben egyáltalán hinni tudnak. A bölcsélet és természettudomány a maga eszményei felé haladva nem ellensége a hitnek de szétöröjje az emberi kényszernek mely a lét legbecsesbb kincseit haszonforrása gyanánt foglalta le és tölti hatalommá tette mindazt aminek földöntuli származása van.

Száz átok menykövét hintse bár az egy

nando király elütte belőle a mórokat, grófjainak lovagjainak és katonáinak segítségével. Hogy ezt a győzelmet megünnepelje, megengedte a kalmároknak, hogy a tábor körül sátozt üssenek. — Nagy vigasság volt az egész táborban. csak Gomara grófja szomorkodott. — Az ereklye- és gyógyfű-árusok között járt-kelt s ott hallotta, midőn egy trubadur a következő dalt énekelte:

Az ifjú leánynak szeretője volt, aki megesküdött neki, hogy mindig szeretni fogja. Hogy csókot kaphasson a leány ajkáról, jegygyűrűt huzott az ujjára. S aztán az ifjú elment a háborúba és elfelejtette a leányt. Asszonyok, ne higgyetek soha a szerelmesek fogadásainak!

Egyszer a leány megtudta, hogy a szerelmese hazudott. Nem egyszerű lovag volt, hanem nemes és nagyon hatalmas ur. A szegény kis leány bánatában meghalt. Asszonyok, ne higgyetek soha a szerelmesek fogadásainak!

Kivitték a temetőbe. De mikor imádkoztak körülötte s virágokat tettek a sírjára, látták, hogy a halott jegygyűrűs keze kikel a sírből. Szeliden visszatették a kezét a koporsóba, de a kéz újra meg újra kinyult... Asszonyok, ne higgyetek soha a szerelmesek fogadásainak!

Don Pedro eleinte meglepetve hallgatta ezt a dalt, de aztán egyre jobban összeszorult a szíve. Minél jobban komolyodott a trubadur hangja, a gróf annál jobban remegett. Fehér volt az ajka, az arca s a homloka, amelyen hideg veríték gyöngyözött; az ujjait görcsösen összeszorította s nyers hangon így szólt:

— Honnan való vagy?
— Soriából, uram.

ház az igazság kutatóinak fejére, az eszményiség ereje nem a parancsban és kényszerben rejtezik, hanem az emberi lélek szabadságában mely letiporva, elgázolva, üldözve és bilincsekbe verve is megkeresi magának az utat, amelyen vámok fizetése nélkül találkozik az örökkévalóság és végtelenség gondolataival.

És az eszményiség után kutatva bizonyára nem a tudomány az mely a hihetetlen és eszmény nélküli valóság nyomába ejtette a civilizációt.

E század minden esetre megvénhedett és elveszítette eszményeit. E kor mindennek csak hasznát keresi és az eszményiség mindennemű fékét elutasítja magától, bárholnan jöjjön is, mivel akadályozza élvezeteit. Ma nincs eszményiség, vagy legalább is kevesen vannak, kikben él az ideál. Pedig néhány évtizeddel előbb is az eszmények nagy lánggal égő csillagai ragyogtak az eszményiség égbojtozatán. A haza eszménye nagy volt, a szabadság eszménye milliók szívével képzelhetetlen szenvedéllyel töltötte el. Az egyenlőség eszménye is mint egy üstökös vonult át e század égbojtozatán. A humanizmus eszményisége is velük volt, beköltözött a gazdagok lelkeibe, hogy a szegénységnek is jusson helye a társadalom terített asztalánál. Hol vannak ma az eszmények? Sehoh. Hol a magasság és a fény az irodalomban? Emelkedettség a művészetben? Tisztaság a becsületben, a szerelemben, az életpályában most? Hol a mecsoktalanság, a szívekben?

Szürke szennyes realizmus uralkodik, mióta a világ elveszítette régi eszményeit, az emberiség gondolkodása ma a számítás alapszik és nem az eszmény, hanem a ka-

— Mit énekelte?

— Egy románcot, amelyet mindenki énekel a vidékünkön.

— Hol hallottad ezt a történetet?

— Abban a városban, amely fölött a te várak uralkodik. Egy szerelmes urnak a története ez, aki nem tartotta meg a szavát. Den Pedro nem szólt egy szót sem s elment.

Menet közben eszébe jutott a folvó partján húzóó keskeny út, amelyen esténként annyit sétált; füleiben megcsendült Marguerita szerelmes hangja, s szeméi újra látták a szegény kis leány alakját...

A háború befejezése után don Pedro hazatért diadalmas harcsovaival. A nép mindent örömrivalgás fogadta. A csapatok élén gyermekek és zenészek haladtak. Soria lakosai házaik elé állva bámulták a városon keresztül vonuló katonákat.

Mikor a grófot meglátták, levették a sapkáikat s nagy rivaigással ügözöltek.

A papság diszruhába öltözve várta a menetet. A gróf azonban nem ment be a templomba, hanem egyenesen a temető felé tartott. A kíváncsi sokaság természetesen követte őt.

A kapuban a gróf letérdelt és imádkozott, azután pedig a csatlósaival és a papsággal együtt Marguerita sírjához ment.

A kis fehér kéz, amelyen rajta volt a jegygyűrű, most is kinyult a sírből. A gróf odament, megfogta a kis kezét s a püspök megáldotta a frigyüket.

Mikor a szerfartás végét ért, a fehér kezecske, mely mindaddig nem halt meg, eleresztette Gomara grófjának kezét s visszahúzódott örökre a sírba.

szob vorza az ideál nélkül.

De azért művelése sem mányban, sem a földnek egy hol eszmények a vászonra fe gondolat; minp hatalmával.

A ki az esztétepi a kadc ség élete közt, az eszményiség, a legtökeleteseb

Ejje

Irtá:

Pietermarit ismerősüknél ad vannak. A boule rakoznak omnib

Amint meg az egyik fiakker tük és örömet kocsián hazavizsvaj és szitkoz. Tűések zaja, ök hangja hallatszik. Kék köré kicsin szik.

A feleség félek.

A férj. Lá Ugyan ne légy uója!

Határozatlan tömeg felé indu. A feleség gőbe burkolózik. Lek jöjj vissza.

A férj. De

hatom, hogy ez mást. (Feleség godtan, segítség)

A feleség k. A férj (a l. tör magának és meghökken me Ugyan barátain. Mondjátok csak tudjátok, hogy kedni... hisz kardra verekszi...)

A feleség (

A férj (hat jere ugy, hogy mája egész az vgyázatok hát gy... no de tek készakarva a czvikkerem. (K tartani a körül possanak reá.)

Nezze meg az török a czvikker a hátára döngöt. Ah, jaj! Hát mi Mit püfföltek u taim, küssé csör

A feleség (

A férj (aki talmas ütéstől, gint a földre zu örültség ilyen d viaskodni egy vábbrá is így m ölték egymást. zaban oldalba r ebből már elég különben rend

személyes, jóismerősöm. (Ujból néhányszor oldalba döngözték.) Oh, jaj! segítség! Segítség! Josephine, jöjj már, siess s szabadíts ki innét! Josephine! Nem felel, de hát mi a manót csinál? Josephine, ugyan vedd magad a verekedők közé, hisz különben még megölik egymást és láthatod, hogy én nem tudok mozdulni, mert mind a ketten rajtara másznak keresztül... Halljátok-e, ha nem hagyjátok mindjárt abba, — megharagszom... Ohó, nem játszom már többé... Josephine védelmezz meg hát! (Magában.) Ah! ez egy eszme... Hol van csak a pipám? Ahá, itt a nadrágzsebemben...

De azért nem szünhet meg az ideál művelése sem a vallásban, sem a tudományban, sem a művészetben. Hiszen nincs a földnek egy talpalatnyi területe sem, ahol eszmények ne lakoznának. A kimondott, a vászonra festett, a márványba vésett gondolat; minp tele van az ideál csodálatos hatalmával.

A ki az eszményiséget megtagadja, az széttépi a kacsot a föld élete és a minden-ség élete közt, mert ez a kapocs is maga az eszményiség. Legyen ez a legnagyobb és a legelőkeletesebb az emberi életben.

Ejjeli csöndélet.

Irtó: Alphonse Crozière.

Pietermaritzbourg ur és felesége egyik ismerősüknél adott vacsora után hazatérőben vannak. A boulevardon immár hasztalan várakoznak omnibuszra.

Amint megállanak a gyalogjáró szélén, az egyik fiakkal kalaplevéve hajlong előttük és örömet vállalkoznak arra, hogy bérkocsiján hazavigye őket. De hirtelen éktelen zivaj és szikozódás veri föl az éj csöndjét. Utések zaja, ökölcsapások, csattanások visszhangja hallatszik és két egymással verekedő férfi köré kicsiny, érdeklődő tömeg gyűlek szik.

A feleség (félénken). Jules, Jules, én félek.

A férj. Lássuk csak: mi történt? — Ugyan ne légy olyan anyámasszony katonája!

Határozatlan lépésekkel az összeverődött tömeg felé indul.

A feleség (bárgyu rettegésben lebernye gébe burkolózik.) De Jules az istenért, kérlek jöjj vissza...

A férj. De taringgettét, csak nem hagyhatom, hogy ezek a ficzkók agyonüssék egymást. (Feleségét visszataszítja.) Maradj nyugodtan, segítségükre megyek.

A feleség kétségbeesetten kiáltoz.

A férj (a körülállók közé vegyül, utat tör magának és a középre vergődik. A nézők meghökkenve meglepetéssel tekintenek reá.) Ugyan barátaim, mi történik itten?... Mondjátok csak, mi lesz veletek?... Nem tudjátok, hogy nem illik így ökölre verekedni... hisz az fáj... Az ember vagy kardra verekszik, vagy a pisztoly csöve elé áll...

A feleség (siránkozva). Jules, Jules...

A férj (hatalmas ökölcsapást kap a fejére úgy, hogy kemény kalapjának a kari mája egész az álláig süllyed). Az angyalát, vigyázzatok hát egy kicsit, hisz ez illő dolog. Egy... no de azt hiszem, hogy nem tettétek készakarva... félre egy kissé, leesett a cvikkerem. (Kinyújtott karjával távol akarja tartani a körülállókat.) Vigyázzanak, ne tapossanak reá... ne lökdössék egymást. — Nezze meg az ember, hisz mindjárt össze török a cvikkeremet, (Egy jókora batyuval a hátára döngözték, úgy, hogy orra bukik). Ah, jaj! Hát mi az ördögöt akartok velem? Mit pöfföltek úgy a hátamat? Halljátok barátaim, kissé csöndesebben, higgadtan... A feleség (fölsikolt.) Jules, Jules! (Elájul.)

A férj (aki föltápázkodni készül a hatalmas ütéstől, amit újból reá mérnek, megint a földre zuhan.) Ah, Istenem! Hisz ez örütség ilyen dühösen és ennyire kikelve viaskodni egymással. Halljátok-e? Ha továbbra is így mentek egymásnak, még megölik egymást. (Néhányszor amugy isténigában oldalba rugják.) Oh, jaj, jaj! No ugyan ebből már elég lehetne. Megálljatok, mert különben rendőrért megyek... s tudjátok

meg, hogy a rendőrprefektus — személyes, jóismerősöm. (Ujból néhányszor oldalba döngözték.) Oh, jaj! segítség! Segítség! Josephine, jöjj már, siess s szabadíts ki innét! Josephine! Nem felel, de hát mi a manót csinál? Josephine, ugyan vedd magad a verekedők közé, hisz különben még megölik egymást és láthatod, hogy én nem tudok mozdulni, mert mind a ketten rajtara másznak keresztül... Halljátok-e, ha nem hagyjátok mindjárt abba, — megharagszom... Ohó, nem játszom már többé... Josephine védelmezz meg hát! (Magában.) Ah! ez egy eszme... Hol van csak a pipám? Ahá, itt a nadrágzsebemben...

Ebben a pillanatban léptek zaja hallatszik. A tömeg hirtelen szétugrik és miután a férjét és feleségét mindenükből kifosztották, mindegyik más-más irányba futásnak indul.

A férj (föltápázkodik, kezében tartja a pipáját és a két közeledő rendőr felé integet vele, akik segélykiáltásukra futottak oda és buta arcot vágva, kérdőleg tekintenek reá.) Ah! Ugye? Tudtam, ti galád ficzkók, hogy abbahagyjátok a verekedést, mi?... Hogyan? Hát ti voltatok, akik egymással czivakodtatok? Gratulálok nektek... Nosza, rajta, adjatok kezet egymásnak és legyen szent a béke...

A két rendőr (távozófélben egymáshoz.) Semmi baj... Már megint lóvá tettek bennünket!

Egy legy vízontagságai.

Lengyelből, Gonnlicki Győző után.

Március havában, déltájon az ebédlő egy különösen kellemes látogatót fogadott.

Ez a kellemes látogató, természetesen az ablakon át, a nap volt.

Egy még bágyadt, habár meleg napsugár hatolt át az ablak kettős üvegén és aranyosan csillogó világosságot bocsátott a szobába, mit valószínűleg annak a tulipánnak sugárzó koronája vonzott oda, amely éppen most viritott ki a kristályedényben.

E sugár a virág szivébe tekintett, mint ha ezt akarná kérdezni: Mit csinálsz itten? Aztán gyorsan átsietett a szobán és belopódzott a kályha és fal között lévő hézagba.

Rövid pillanat múlva gyöngye zümmögés hallatszott onnan és a porréteg alatt mozogni kezdett valami.

Mennél tovább és mennél erősebben hatott a sugár, annál hangosabb lett a zümmögés és annál gyorsabb lett a mozgás.

Végre a porból és pókháló alól egy légy mászott elő.

Borzasztó szánalmas volt és rut!

Csupa bőr és ideg! Bőre fakó volt a portól, szemei halványak és mozdulatlanok, lábait és szárnyait pókháló szálak fődtek.

Még a legkiéhezettebb pók sem vette volna üzőbe.

Amidőn a porból kimászott, éppen a napban állt és fejét gyorsan és türelmetlenül kezdte mozogni, mintha egy tulságosan kényelmetlen gallértól szeretett volna szabadulni.

Aztán fölemelte hátsó lábait, megsimogatta velük szárnyait és sokáig úgy rázogatta magát, — mint a puli-kutya fürdőzés után.

Amidőn a szárnyak szép tiszták voltak a fejére került a sor.

Az első lábak sok vonaglásszerű mozgása után, miközben azokat szakadatlanul

nedvesítgette ki és betoluló orrmányával feje aczélényessé változott és sötét, vérvörös szemei figyelmesen és önbizalommal tekintettek a világba.

Ekkor kezdődött a szárnypróbálgatás.

A próba szerencsétlenül végződött.

A szegény legyecské ahelyett hogy fölpüljön többizben fejével nekiment a pornak, sőt egyizben a hátára esett, úgyhogy jó időbe került, míg ismét lábaira állhatott.

De mire nem képes az erős akarat ha a tavaszi napsugárral szövetkezik:

Néhány percnyi pihenés után a szárnyak diadalmi zümmögést hallottak és légygyözelmesesen repült föl a levegőbe...

Az asztalon a szoba közepén feküdtek szaoaszét a reggeli maradékai:

Valóságos lucullusi lakama a szegény teremtes részére amelynek egész télen át mi sem volt a gzomrában.

A porcellántárczákon a csokoládé még nem száradt meg és aromtikus illata csábítólag ingerelte a szaglószerveket.

Az abrosz süteménymorzszákkal volt behintve.

Egy tányérkán tejfölcseppek látszottak. Egy másikon egy megkezdett omlós sütemény...

A légyköztársaság elnöknője sem lakomázhatik pazarabban!

Mi legyünk nagyon jól látta ezt amidőn nehézkes repüléssel az asztal fölött repkedett ott volt a csokoládé, a sütemény a cukor a telfel...

Mégsem repült le egy tányérkára sem és nem akart megpihenni az asztalkendőn. Szünet nélkül a nép felé tartott amely aranyos hirnökét küldte hozzá.

Egyszerre feje fájdalmasan ütközött valamibe.

Ezt át kell böknöni! — gondolta magában, mert az üveg táblát ködfátyolnak képzelte.

Nem törődött az érzékeny fájdalommal és fejével lábával és szárnyával ment az üveg ellen.

Teljes egy óráig tartott a titnái küzdelem.

Eközben eltűnt a nap és ezzel együtt a cél is, melyhez a hősies légy törekedett.

Kedvetlenül és lehangoltan emlékezett vissza arra a lucullusi lakomára amelyet repülés közben megpillantott.

Ha lolkemet nem vidíthattam is föl inkább testemet akarom kielégíteni! — szölt magához és röptét az asztal felé irányította.

De a szobaleány már lehordott az asztalról.

A pompás maradékokkal fődött asztalkendő helyett egy hideg és kemény viaszkos vászon takarta az asztalt.

A csalódás nagyon lehangolta a legyecskét.

Szomorú gondolatokba merülve ült darab ideig, és amidőn szárnyai kissé megpihentek, elhatározta, hogy lemond minden becsvágyó álomról és visszatér a kályha mögött lévő meleg rejtékhelyére.

De sajna! Ez a hely már nem volt többé meleg.

Az emberek a meleg tavaszi napsugárra számítva, — ma nem fütötték be a kályhát.

Amidőn másnap reggel ugyanaz a nap-

sugár ismét a szobába pillantott, a legyet hontan találta.

Osszegémbereggett lábakkal, megdermedt orrmányval feküdt a hátán.

NAPIHIREK

Ki a boldog?

Egy vén bölcshez egy szép napon csak Betoppan két szép ifju lány.
Hogy ki a boldog, azt keresték,
E vén bölcs azt is tudja tán.

»Ugy-é, szólott egyik a bölcshez,
Boldog: kit mindenki szeret?«
A vén bölcs ránéz, nézi hosszan
S jön ajkáról ily felelet:

»Leányom, mit mondok, jól jegyezd meg
Mert rá még szükséged lehet;
Nem az a boldog, kit szeretnek,
Boldog csak az, aki szeret.

Csanaki Zsolt.

— **Meghívó.** A debreczeni II-ik választókerület (Piacz, Hatvan utca) szabadelvű-pártja 1901. aug. hó 23 án, pénteken oéletán 4 órakor a Bika szálloda földszinti éttermében

képviselőjelölés

tárgyában pártgyűlést tart, melyre a párttagjai tisztelettel meghívotnak.

Debreczen, 1901. aug. 18.

Az elnökség.

— **Névnap.** Dr. Derekassy István közszeregetben levő orvos házat névnapja alkalmából számos tisztelője kereste fel s kívánt neki még számos névnapot.

— **Beiratások.** Az Abaesi féle nyilvánossági joggal felruházott, államilag segélyezett elemi és polgári leányiskolában a beiratások f. hó 25 én veszik kezdetüket. Az a szép eredmény, melyet ez intézet önnállása óta kiérdemelt, feljogosít bennünket arra, hogy e kitünő erők ezuttal vezetett tanintézetet a gyermekek jövőjét szívükön viselő szülők figyelmébe ajánljuk. Nyugodt lélekkel adhatja oda gyermekét valláskülönbség nélkül minden szüle, mert az intézet érdemes igazgatósága felül áll minden felekezeti elfogultságon, mit bizonyít a multakban tapasztalt az a körülmény is, hogy valláskülönbség nélkül tandíjmentességben részesített sok ogy növendéket, kiknek szülei szegénysorsuak. A legmelegebben ajánljuk hát ez intézetet a tanítató szülők figyelmébe, mert itt gyermekük csekély díjért gondos kiképzetésben részesül. Miután növendékek csak korlátozott számban vehetők fel, érdeklükben áll a szülőknek, hogy gyermekeiket mielőbb beirassák. Vidéki gyermekek ez intézetben jól szervezett internátust találnak, mely olcsóbb és jobb más intézetek internátusainál.

— **Ujabb adományok.** A »Tiszavidéki« dalos szövetség ünnepségeinek elszállásolási költségei fedezése céljából Biczó Gyula ur 4 koronát, Szaitz Sándor ur pedig 5 koronát voltak szivesek kezeimhez juttatni; midőn ezt köszönetünk kifejezése mellett nyugtatom, egyszersmint kérem, hogy a szándékolt adományokat mielőbb méltóztassanak hozzám beküldeni. Egyszersmint köszönetet nyilvánítok azért is hogy Serli Ede ur 3, Horváth János ur 2, Debreczeni Jenő ur 1, Simon Kálmán ur 1, N. N. 2 vendéget sziveskedtek elfogadni. Oláh Károly az elszállásoló bizottság elnöke.

— **Felhívás!** Miután a »Tiszavidéki« dalos szövetség ünnepségeire női vendégek is nagyobb számmal fognak érkezni, bizalommal kérem fel mindazon magán fogat tulajdonos urakat — kik fogataikat folyó évi augusztus hó 24-én a déli és délutáni vonatok megérkezéséhez az elszállásoló bizottság rendelkezésére bocsátani óhajtják, hogy ebbeli szándékukat nálam mint az elszállásoló bizottság elnökénél (városháza I-ső emelet 16 és 17. ajtó) mielőbb bejelenteni sziveskedjenek. Oláh Károly tanácsnok, az elszállásoló bizottság elnöke.

— **Esküdtek kisorsolása.** Augusztus hó 19-én d. u. 3 órakor a folyó évi 3-ik év negyedrre az alább irt esküdtek sorsoltattak ki, u. m. — **J e l e n v o l t a k:** Baróthy Béla tszéki helyettes elnök, — Dr. Oláh Miklós, Tokay Ferencz tszéki bírák, — Horváth István kir. alügyész, Nagy Sándor ügyvéd, és jegyző Dr. Varga Emil. — **R e n d e s e s k ü d t e k** lettek 30-an. Konczek Géza kereskedő, T. Nagy Zoltán tanár, Szabó József kocsigyártó, Andrasz Kálmán fodrász, Kovács János kereskedő, Szikszay Albert gazdálkodó, Nádai Rezső asztalos, dr. Szikszay Szabó József orvos, Ungvári József hentes, Varga Imre mézszáros, Hirsch Ignác magánzó, Szatmári Péter ács, Tóth Bálint gazdálkodó, Ifj. Kaszanyitzky Endre kereskedő, Molnár József gazdálkodó, Szedlák József szabó, Szendrő Sándor zongorakereskedő, Cs. Pogány Kornél tanár, Lám Sándor kereskedő, Boldogh Sándor gazdálkodó, Szikszay Lajos téglagyáros, dr. Weisz Bernát ügyvéd, Kertész János gazdálkodó, Bardos Géza bizt. hiv. Rickl Antal, Cakos Tibor tanár, Berger Mór gazdálkodó, Zöld János gazdálkodó, Dr. Gulyás István tanár és Vályi Nagy Gusztáv ügyvéd. — **P ó t e s k ü d t e k.** Pongor István magánzó, Fényes Akos gazdálkodó, Horváth János gazdálkodó, Rózenberg Emil kereskedő, Végh János timár, Tóth János gazdálkodó, Püspöki Lajos kereskedő, Lajos István gazdálkodó, Rózsa Lajos kereskedő, Koncz Lajos magánzó.

— **Makó Lajos érdeme.** Mig Debreczen város nagyérdemű szinügyi bizottsága a kedvelt jóbarát, Komjáthy János érdekében megszólaltatja Szigetet is, hogy vakujon a debreczeni magyar, addig Makó Lajos, ez a kiváló derék férfiú folyvást aratja sikereit. Most közelebb a belügyminisztertől kapott nagy elismerést temesvári működéséért. A »Budapesti Hirlap« írja:

„A belügyminiszter Makó Lajosnak. A budai szinkör és a temesvári színház igazgatója, Makó Lajos belügyminiszteri elismerést kapott temesvári működéséért, a melyet miniszteri leirat szerint nemcsak erkölcsi és anyagi sikerrel folytatott, hanem a melynek során híveket toborzott az idegenajku lakosságból is a magyar szinészetrenek. A miniszter leiratában továbbra is szerencsét kíván a temesvári szinigazgatónak és kilátásba helyezi, hogy az eddigi anyagi támogatást nem csak megújítja, hanem a jövőben, ha lehetséges lesz, emelni is fogja. A miniszter leiratát Gulner Gyula államtitkár írja alá.»

Mikor állnak elő ilyen szép elismeréssel az érdemes tanács által dédelgetett Komjáthy, kinek ma, három tag kivételével, nincs arra való társulata, hogy a debreczeni színházban megállja helyét. Mikor e sorokat írjuk, még nincs döntés a jövő szezon szinigazgatója tekintetében, de a mint ismerjük a helyzetet erősen hisszük, hogy Komjáthynek adja oda a bizottság által, melynek tagjai nagyobrszt

Komjáthy személyes barátai. Meg kell feljebbvenni a választást a közgyűléshez. Az csak még sem lehet, hogy Debreczen közönségét néhány érdekelt ember orránál fogva vezesse. Félre a komaskodással, stréberkedéssel. A debreczeni közönségnek nem kell Komjáthy, épen ezért kell feljebbvenni ezt az erőszakosan keresztül hajtott választást. Nyír-egyházának, M.-Szigetnek mi köze van ahhoz, hogy ki a debreczeni színház igazgatója? — A ki azt a pontot becsempészte oda, melyben a két városunk is jogot ad véleménynyilvánításra, le kell leplezni, mert Debreczen város multja, intelligenciája nem tűrheti meg, hogy ügyeibe már is beavatkozhassék. Az a derék férfiú Komjáthy érdekében korteskedett e pont becsempészésével. Erre pedig semmi szüksége Debreczen közönségének.

— **A hordó ára** a várható nagy szőlőtermelés miatt már is emelkedni kezd. Annál jobb, mert a hajdan híres pintériparonma már csakis a jó Isten segít, ha bő börtermést ad. A hordó árak emelkedésével előtérbe lép a csemment hordók kérdése is. — Attól persze idegenkedik a legtöbb gazda, Perzsiában, ahol terem vagy ötven fajta bor, erdő pedig nincs: a pinczékben nem ismernek mást, csak czemethordót.

— **Szinügyi bizottsági ülés.** Debreczen város szinügyi bizottsága madélután 4 órakor döntött a színházra beadott pályázatok sorsa felatt. A gyűlésen teljes számban jelentek meg a bizottság tagjai Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elnökele alatt. A gyűlésen M. Sziget város kiküldöttje is jelen volt. — Előszörban a beérkezett pályázatokat olvasták fel. Majd arranézeve határoztak, hogy az interdata felállítására idején az igazgatóval egy év mulva a szerződés felbontható legyen. Ezután titkos szavazás útján döntöttek az igazgató megválasztása mellett. Tizenegy szavazat öszül Makó Lajos kapott négyet, Komjáthy János hetet és így ismét Komjáthy maradt igazgatónak.

— **Veszett kutyák marisa ellen.** Egy verseczi lapban a 82 éves Gastel erdész a következőket közli: Nem akarok egy szert mely veszett kutyák marása ellen biztos orvoslást nyújt, a sirba magammal vinni, s azért átadom azt a nyilvánosságnak, mert ez utolsó szolgálat, a melyet még az emberiségnek tehetek. Moleg boreczet langyos vízzel összekeverendő és a seb azzal tisztán és szárazra kimosandó. Ezután néhány csepp chlorálvizsav öntendő a sebre, mert az ásványsav a nyálka-mérget hatálytalaná teszi.

— **Rosz szivarok.** Há! ami igaz, az igaz, sesol a föld kezekességén oly rosz szivarokat nem árulnak trafiksan, mint nálénk széles Magyarorszáron, hol a — legjobb dohány terem. Igazán nevetséges és valóságos kijátszás a magyar közönségnek, hogy itthon nem kapja vissza a termelt jó dohányt, hanem sennak cőak a salakját kéuytelen szivni a m. kir. kincstár jóvnlából. Valóságban megérdemelné a kiucstár, hogy az összes hazai dohányzó és szivurozó stájkoljanak s megalkítsák a nem dzhányzók egyesületét mind addig, mig becseletes jó szivarokat és dohányt nem kapnak.

— **A tanító sorsa.** Pinkóczky Kálmán nemrég még derék tanítója volt egy községnek s jó folyt dolga. — Munkakodása közben azonban szélütés érte mely alkalmatlanná tette a munkára. A jobb sorsa érdemes embert nyugdíjazzák hát s:

utjára eresztették. Minek már a citrom ha nem lehet facsarni? Hogy azután csekély nyugdíjából mimódon fog megélni, azzal bizony nem törődött senki. Ki is törődött volna hiszen csak egy tanítóról van szó. Hát az a nyugdíj pedig éppen csak kosdustarisznyára volt elegendő nemhogy családját is eltartani tudta volna belőle. Művelt korunk méltó gyálázatára koldulási engedélyért kellett a szerencsétlen embernek folyamodni. Kapott is igen engedélyt s elindult vale házalni. — Tegnap aztán a Batyányi utcáról szendték fel a rendőrök, hol összesett. [Éhségtől e, vagy a szégyentől, ki tudná? Bevitték a köz kórházba a szerencsétlen Pinkóczyt, ki annak adóján a mostani miniszterelnöknek is tanuló társa volt. — Ilyen nagy Magyarországon a tanító sorsa!

— **Megakadályozott szerencsétlenség.** Tegnap délután majdnem nagy szerencsétlenséget okozott egy talyigás gondatlansága. Kis Mihály talyigás a talyigát a kis vonat sinje mellé állította és maga siment dolgozott. Nem sokára jött a kisvonat a lovak a zakatolástól megijedtek és a talyigát neki vitték a vonatnak. Egy nyitott nyári koscsinak ment neki a melyben Szabó Károly kalauz volt. A talyiga rudja horzsolta Szabó vállát és a karját. A vonatvezető észrevette a dolgot és rögtön megállította a vonatot így nagyobb baj nem történt. A gondatlan talyigást a rendőrség érzékenyen megbüntette.

— **Bogáreső.** Érdekes természeti tümenyt láttak Szentesen e hónap 14-ikén. Este 9—10 óra között nagy zápor kerekedett, de viz helyet ujnyi vastagságban lepték el a földet ott még nem látott bogarak. E bogarak zománcszerű szárnya fénylő kékeszöld színű, alsó részük pedig sárga sávval van borítva. A ritka természetű tümeny alkalmával sűrű fekete felhőtömeg borította be a kevéssel előbb még teljesen tiszta, csillogos eget s a bogáreső elmúltával újra kiderült az ég, anélkül, hogy egy csöpp esőszem is hullott volna.

— **Orvosok és természetvizsgálók gyűlése Bártfán.** Bártfai tudósaink közli velünk, hogy a bártfai fürdőben jelenleg nagyon is élénk az élet. Körülbelül 300 orvos érkezett a fürdőbe a gyűlésre, köztük több tekintélyes tanár is szerepel. A fogadtatás élén Sáros-megye főispánja Dr. Bárdossy Gyula buzgólkodik. A gyűlésre megérkezett Gulner Gyula belügyi államtitkár, Berzeviczy Albert államtitkár, Csizsár Kornél miniszteri tanácsos, Ruffy Pál orsz. gyűl. képviselő, Dr. Mágócsy Dien Sándor kir. tanácsos, egyetemi tanár. Debreczenből ott vannak: Dr. Balványi Ede és Dr. Csikos Sándor orvosok. Dr. Csikos felolvasást tart a gyermekek sérveréről. A gyűlés lefolyásáról tudósítónk bővebb értesítést fog küldeni.

— **Ellopott nadrág** A napokban Fried Antal egy nadrágot vett. A nadrágot a lakásán hagyta maga addig dolgai után járt. Tegnap reggel keresi a nadrágot de képzelhetni meglepetését mikor sehol nem találta. A nadrág nyom nélkül eltűnt, valami ismeretlennek megtetszhetet és elvitte. A megkárosított ember panaszt tett a rendőrségnél.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Egy hetven éves öreg ember akart tegnap megválni a reá-

nézve nagyon is tévesnek mutakozó földi élettől. Székely János a neve az öreg embernek. Tegnap reggel kilencz óra tájban a Csapókertben lakó lakásán borotvát vett elő s szépen megborotválkozott és azután hirtelenében elvesztette a torkát, ugyannyira, hogy a légzőszervet is átmetszette. Az öreg ember borzalmas tettét csakhamar észrevették hozzátartozói s bevitették a kórházba, hol az orvosi segély talán megmenti az életnek.

— **A virtuosus drótos.** Krupa Mihály drótos nemcsak az eszkábáláshoz ért szakszerű tudományossággal, hanem az emberi fejek beverését is alapos tanulmány tárgyává tette. Tegnap Román György napszámoson gyakorolta e jeles műveletet, kivel együtt ivott a Csapó utcán egyideig, majd megbebeveszködött és a szóharcz után kitört az öklőlözdő páros viadal közöttük. Krupa orrba méltatta Románt hirtelenében s néhány nyaklevest is kiutalt neki, de Román sem igen maradt adós a kölcsönrel. A verekedés nagy zajjal ment végbe egy rendőr megjelenéseig, ki aztán a két galibalkozót bejelentette a bűnügyi osztálynál.

Tözsde.

Goldstein Mór debreczeni bankiroda tudósítása		
— Déli zárlat, —		
Buza	1901. októberre	7.95
Buza	1902. áprilisre	8.38
Rozs	1901. októberre	6.68
Zab	1901. októberre	6.28
Tengeri	1902. májusra	5.17

Amérika 1/4 czenttel olcsóbb. Az irányzat lanyha.

Leleplezett rablóbanda.

Orgazda és a csendőrök harca.

Saját tudósítónktól.

Budapest, aug. 16.

Tavaly télen Szelecsényi Antal jákói lakos vagyonos gazdát kirabolták, mely alkalommal több értékes holmival együtt elvitték a Szelecsényi leánynak a nyakravaló selyem kendőjét is. A mult esztendőben a közzel Jutta községbe bucsu volt s ez alkalommal Szelecsényinek a legény fia Sándor és a leánya átmentek Juttára bucsura. A bucsu után táncmulatságot tartottak, mely alkalommal a fiatal Szelecsényi egy jó módú gazdaember leányával tánczolt, a kinek a nyakán fölismerte a fölül elrabolt selyem kendőt.

Hogy a kendő azonosságáról meggyőződjenek, figyelmessé tette az ott jelen volt nővérét is, a ki szintén a sajátjára ismert a kendőben. Szelecsényi az esetet bejelentette a csendőrségnek, mely tegnapelőtt megjelent Józsa Ferencz juttai lakosnál, kit a selyemkendő előadására szólított fel, Józsát meglepte a csendőrök váratlan megjelenése s tagadta, hogy náluk volna a kérdéses kendő, mire a csendőrök házkutatást tartottak, a melynek szomorú eredménye is lett. Józsa ugyanis, mialatt a csendőrök a szobába kuttattak, alkalmas pillanatban lekapta a falról a fölött revolvert s azzal két lövést tett a csendőrökre.

Az egyik lövés súlyos sérülést ejtett Bártner Ferencz csendőrön, mire a vele volt másik csendőr keresztül lötte a merénylő Józsát, a ki rögtön meghalt.

Mialatt a sebesült csendőr és a halott elszállításával foglalkoztak, ezalatt Józsané és leánya a náluk volt rablott tárgyakat akarták elrejtetni, de rajta vesztek. Az előtalált tárgyakból azután kiderült, hogy Józsa egy rablóbandával volt összeköttetésben, —

mely a rablott tárgyakat nála helyezte el s ő gondoskodott az értékesítéséről is. A valóságok alapján azután letartóztatták Vida József, Vida Ambrus, Fülöp Tamás és Bunkó András juttai lakosokat, mint a betörő bandának tagjait.

Két sváb.

és

tíz görögdinnye.

Debreczen aug. 21.

Csupa tréfából halált evett két torontáli sváb. Fogadtak, hogy ki tud több dinnyét enni és mire a tizedik dinnyéig eljutottak az egyik holtan rogyott össze a másik pedig halos beteg lett.

Az egymásra torló szeszációnk között szinte csekélynek látszik ez az eset. Mi az a két szegény parasztember? A haláluk csak azoknak fáj, a kiknek életükben kedvesek voltak, csak azoknak veszteség a kiknek kenyérkeresői voltak.

Micsoda ez a jászberényi képviselőjelöléshez képest, vagy a szófia esküdtszék ítéletéhez képest a mely föimentette a bukarésti politikai gyíkosság szerzőit.

És mi mégis erről a két szegény halottról elmélkedünk, a tíz görögdinnye áldozatairól. Azaz, hogy voltaképp nem is a görögdinnye áldozatai ők, hanem a tudatlanságé.

Áldozatai annak, hogy a nép nem ismeri az egészségügy legkezdetlegesebb szabályait sem, nem ismeri az egészség igazi értékét addig a mig egészséges és nem óvakodik a betegségtől elengedőképen. Sajnáolja a pénzt a doktortól, patikától is de még ezt kiadja ha már muszáj és ha van; azonban hogy addig is tenne valamit az egészségért vagy hogy legalább óvakodnék olyasmitől a mi ártalmas arra dehogya is gondolna, sőt rá sem is birtató semmiféle módon.

Miért van ez így? Azért, mert nincs a ki felvilágosítása. Csodálatos, hogy még mindig nem jutott észébe senkinek hogy erről valahára komolyan tenni kellene.

Mindenféltére tanítják a falusi népet a kormány bölcs gondoskodásából? Nagyon helyes, hogy rendeznek kurzusokat a felnőttek számára különböző gazdasági ismeretekből; nagyon okos dolog, hogy vannak vándortanítók, a kik gyümölcstermelésre, méhészetre, meg egyebekre oktatják a mi tanulékony, dolgozó népünket.

Az is jó dolog, hogy ponyvairodalmi műveket ad ki a földművelésügyi miniszterium csupa hasznos ismereteket terjesztve könyven érthető, népies stílusban.

Egyebek közt az állategészségügyről is sok mindenfélét megtanulhat az parasztember, ha kedve van elolvasni.

De az emberek egészségügyére alkalmas módon nem tanítja őket senki. Vanak már okleveles egészségügytanárok az iskolák számára. Vajjon a felnőttek részére is nem lehetne e valamiképp olyan tanfolyamokat rendezereíteni, a melyeken el lehetne sajátítani a legszükségesebb tudnivalókat az emberi egészség értékéről, fen tartásáról, veszedelméről és az ellenük való védekezésről?

Az egészségügyi adminisztrációnk, kérvált faluhelyen, amugy sem ér egy fabadkát. A hatóság nem is tehet róla s nem is lehet.

az másképp, míg a nép nincs nevelve ahhoz, hogy a hatóságot támogassa ebben a fontos feladatában és vigyázzon magára valamicskét miután a hatóság elővigyázata egymagában semmit sem ér.

Pélna rá a tiz dinnye, a mely a minap embert ölt. Azt csak nem szabhatja meg a minap embert ölt. Azt csak nem szabhatja meg a szolgabíró, hogy mennyi dinnyét szabad enni.

Ellenben nem fordulnának elő ilyen szomorú esetek — a milyenhez hasonlók tömegesen történnék — ha a legprimitívebb elővigyázatra rá tudnák a népet oktatni és szoktatni.

Nem boldog a magyar.

Kohinger Ferecz Csömöri-ut 14 sz. alatt levő csemegeüzletébe betörték, de a betörők, mivel csak 3 kor 40 fillért találtak a fiókban, ezt az irást hagyták hátra! Ide sem volt érdemes betörni.

(Dél előtt egy napsütötte utcasarkon. Egyik ur elegáns pepitaruhában, vastag gyűrűzött szivart szí, a másik nem szí semmit, de fehér cipője van és szép frakk-zakettje. Találkoznak.)

Első ur: Szervusz kriszti Gott, még élsz?

Második ur: Hát csak lennék valahogy.

De te?

Első: Tzo, szo. Megvagyok; csak az üzlet nem akar bevágni úgy a hogy kellene.

Második ur: Nagy a nyomor. Nincs pénz, minden drága. Az emberek üres zsebbel szaladgálnak az utcákon. Legfeljebb kopott bajuszkéféket és néhány kapukalcsot találni náluk. Kezd a dolog bosszantó lenni.

Első: És azt hiszed, a mi szakmánknál különb az állapot? Kivülről úgy látszik, a legnagyobb üzlet, belül nem találsz semmit, tiszta humberg, népbolondítás az egész. Néhány fillér a kasszában mindössze. Attól ugyan felkopik az állad...

Második: Barátom, nem érdemes már zsebmetszeni.

Első: Bolond, a ki manapság még betör.

Második: (egyszerre) Sztráj-

Első:) koljunk!!!

Első: Igen, sztrájkoljunk. Ember legyen, kihez én egy éven belül erőszakkal behatolok. Nera vagyok én bunczut, hogy ingyen dolgozzam véres verejtékkel...
Úraszáma...

Második: Kínéletlenség a nyomorult plebstól, ennyire visszaélni türelmünkkel; — utóvégre egy zsebtolvajnak is van tisztességérzete.

Első: Igazad van. Tehát kibőjtöltetés...
Rájuk sem nézünk.

Második: Nem, bruder, ki fogunk rajtuk csunyául; megmutatjuk nekik, hogy minket nem lehet lekenyerezni holmi 3 korona 40 fillérrel.

Első: Nem bizony. Es nem is lopunk tőlük. Hadd süljön ki a szemük a szégyenből, ha megtudja a világ, hogy ebben az országban még lopni sem érdemes.

Második: Édes lesz a bosszu. Kezet rá.

Első: Eb a ki megbánja.

— dóm.

Szép asszony kalandja,

Elopott ruhák.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, aug 20.

Tegnap délután történt meg a fura esemény, mely ugyan elég gyakran megismétlődik, de most ebben az egyetlen esetben bizonyos

érdekeséget kölcsönöz neki az a szép szőke fűrtü baba-asszony, a ki egész véletlenül a történet hőse lett.

A férje, a ki Kolozsvárt kis hivatalnok, hogy a forró délután unalmait előzze, behuzódott egy vendéglő kuglizójának hűvös helyiségebe, hozatott egy spriceert és támogatja a kriegs-párti-i játszó kollegák egyik pártját. Két kurtnika szivart is rendelt a körülbelül félig szivhatta el, mikor a szép szőke asszony elindult hazulról a szolgáló társaságában. Lesétálta a monostori gátig a néhány percz múlva a Szamos locsogó hajjai simogatták a szőke fűrtü asszonyka termetét.

A nap éppen lehanyatlóban volt. Kipirulva nézte a Szamos lubizkoló tündérét, azután eltűnt a hegyek között. Hogy a fűzek a longe nádak mily kélyesen susogtak, hogy a békák mit brekegtek egymásnak, az mellékes itt a történetre nézve az a sötét alak birt döntő befolyással, aki a vasúti töltés mellett a Szamos partjáiig huzódott a ott üszonyalábolta a szép asszony és a szolgáló földi leplet s bekiáltott a folyó hajjai közt hűsölő ninfáknak:

— Visem a ruhákát,

A névjegyet sem hagyta ott a csirnes alak, de ha tudatni óhajtotta volna a nevét, bizonyára így hangzott volna: Berkes Miska vályogvető és népzeneész.

Mivel pedig tudvalevőleg a Szamos nem tündérországban folyik, így a földi lepelre okvetlen szüksége volt nemcsak a mesés termetű asszonyknak, hanem a szolgálójának is, — mindketten elkezdtek sikoltani. Kiszaladtak a partra, de az alak már eltűnt a mozgó fűzek és es longe nádeszálak között, csak a békák kurutyolták egymásnak ez érdekes históriát.

Nem volt mit tenni, visszameent a locsogó habok közé a kis menyecske és a kis szolgálója. Megvárták, míg teljesen besikonyodott. Ekkor oderegve kimentek a partra és abban a csekély ruházatban, melyben a karosu termetet a szongó habokban simogattá, elindultak hazafelé. Mindenki megbámulta őket s daczára hogy sötét is volt, a szép arcot meg eltakarta tenyerével a kis hivatalnokné. mégis igen sokan felismerték.

A férj ezalatt második kurtaujkájának már csak a csutkáját szivta s izgatottan dobálózott a nyomorult fabábokra.

Két hatost vezetett a nyomorult izzasztó délutánon, meg a felesége csinos hétköznapi joilettjét.

Ma már az ügy a rondórság kezei között van s reméljük, hogy pár nap múlva hirt adhatnak a csamos alakról, meg a szép szőke asszonyka csinos ruhájáról.

CSARNOK.

Az uzorás leánya.

— Regény két kötetben, —

I r t a: Vitkay Zoltán.

— Második kötet. — 51.

II.

A komornyik vallomása.

— No, barátom! Hát micsoda levél az?

— Kérdé.

Kérdésközben a grófra tekintett, ki fagyos nyugodtsággal, hallgatagon ült a széknél.

Mintha kigyó csipte volna meg, felordított.

— Szót se, nyomorult! — kiáltott rá a gróf.

— Kegyelem, gróf ur! . . . Nem ismerem fel! — hörgé a gaz szolga.

— Kegyelmezzon neked az Isten, ha tud, gaz bérencz! . . . Meghalsz ebben az órában!

— Istenem! . . . Oh, gróf ur! . . . Nem vagyok bűnös! . . . Megvallok mindent.

— Azt akarom, hogy beszélj! . . . Hanem figyelmeztetek, hogy ne hazudjál, mert azonnal megöllek.

— Esküszöm, hogy az igazat mondok.

— Felelj kérdésemre: Mit tudsz arról, hogy törömet Reicher bankárnál találtak meg s épen a gyilkosság estvéjén?

— Nem tudom . . . gróf ur . . . kegyelem!

— Beszélj, nyomorult! Nincs időm arra, hogy esdelétedet hallgassam! Ki vitte oda a tört és a levelet?

— Én vittem, gróf ur!

— S miért tetted azt? . . . Ki bérelt fel?

— Koracs báró, gróf ur!

— Koracs báró? . . . Ki ez?

— Célia asszony fivére! . . . Neki engedelmesskedtem.

— S mi célja van velem Koracs-

nak?

— Koracs báró mindenáron odaműködött, hogy méltóságod meg legyen fosztva szabadságától s elveszítse becsületét.

— De hát mit akart ezzel elérni?

— Méltóságod nem gyanítaná? — tettem fel a kérdést szemtelenül a komornyik.

— Ne fecsegi! — rivalt rá a gróf.

— Gondold meg, hogy hatalmamban vagy s egy pillanat alatt elnémíthatlak. Felelj a kérdésre: mi célja volt elfogatásommal a bárónak.

— Oh, gróf ur . . . kegyelem! — rimázkodott a gaz szolga.

Hedry gróf felvette az íróasztal fiókjából előkeresett revolvert.

Fagyos nyugalommal szegte a komornyikra.

— Ne tedd próbára türelmemet! . . . Mindent akarok tudni s halogatással nem fogsz célt érni!

— Gróf ur, én ártatlan vagyok a dologban!

— Minő dologban?

— A méltóságos asszonyt értem.

— Kit, te? . . . Mit akasz mondani?

— Koracs báró szerelmes lett a grófneba s ezért akarta gróf urat törvény elé juttatni.

Hedry gróf a komornyik a kijelentésére borzasztó dühbe jött. Most már átlátott ellenei gonosz tervén. Szemei félelmetes harag tüzeben lángoltak s pillanat kellett volna csak, hogy a nyomorult embert, ki ellenségeivel szövetekezett ő ellene, megsemmisítse.

De hirtelen meggondolta magát a végre hajtás pillanatában.

Ha megöli a nyomorultat, nem fogja tisztázni a kínos ügyet, melybe kerítették. Most már nyomon van s a komornyikot kényseríteni fogja a vallomásra.

Leeresztette a revolvert s a remegő komornyikra tekintett.

— Állj fel, nyomorult gazember! — mondá neki. Felelj kérdésemre: ki ölte meg Reicher bankárt?

A komornyik borzasztó helyzetbe került. Zavartan hebegett eleinte, de Hedry gróf nem kegyelmezett.

— Te tetted, ugy-e? . . . No, ne is tagadjad! . . . Hiszen törömet is te vitted oda.

— Nem tettem! — tiltakozott a komornyik.

— Tagadással nem tisztázod az ügyet. Bizonyítsad, hogy más követte el.

28 1901
280/5. lap a hűg.

— Mondtam már gróf urnak, hogy a báró szerelmes lett a grófné asszonyba s hogy méltóságodat félre tegye láb alul, fel bérelt engem a levél és a tőr elvívésére Reichert bankárhoz. En nem tudtam: mi célja van vele. Megtettem neki. Azután történt, hogy a bankár meggyilkoltatott. Koracs báró mindent jól intézett el arra nézve, hogy gróf ur ellen forduljon a vizsgálát.

— Tehát Koracs báró volt a gyilkos, ugy-e?

(Folyt. köv.)

Helyi piaci árak

— A vásárfelügyelőség jelentése. —
Az 1901. év aug. hó 11—12 án, megtartott heti vásárok:

Buza	— 14 kor.	40 fill.	— 14 kor.	20 fill.
Kétszer.	— 13 »	20 »	— 13 »	»
Rozs	— 12 »	40 »	— 12 »	20 »
Árpa	— 10 »	60 »	— 10 »	»
Zab	— 12 »	20 »	— 12 »	80 »
Tengeri	— 11 »	»	— 10 »	80 »
Köles	— 10 »	»	»	»
Szalonna sós	100 kg.	96 kor.	» 100 kor.	
» uj	»	80 »	»	
Háj	— »	96 »	100 »	
Zsir	— »	104 »	112 »	
Kihasított sertés	»	»	»	
Sertés hus	»	»	»	
Széna	— 100 kg.	4 kor.	60 fill.	4 k. 40
» II. rendű	» 3 »	80 »	3 »	60
Ló felhajtattott	—	—	—	820 drb
Elkelt	—	—	—	460 »
Szarvasmarha felh.	—	—	—	760 »
Elkelt	—	—	—	380 »
Sertés felhajtattott	—	—	—	1670 »
Elkelt	—	—	—	969 »

MIÉRT

van annyi utánzat?

MERT

a valódi Eisenstädter-féle

Linoleum padló zománcz

a törv. baj „vaslovag“ védjeggyel a legjobb és leztartósabb puha padlóknak és konyhabutoroknak bemázolására.

Bejegyzett Az Eisenstädter-féle

Linoleum padló-zománcz
egy óra alatt keményre szárad, hámulatosan szép fény nyel bír és tartósság tekintetében eddig fölülmulhatatlan. Nagy elterjedtségénél fogva különböző hason hangzású nevek alatt értéktelen utánzatokat hoznak forgalomba, miért is kérjen mindenképp kizárólag csak Eisenstädter-féle

Védjegy „Vas lovag“ „Linoleum padló zománcz“, a törv. bejegyzett „Vas lovag“ védjeggyel.

Eisenstädter Testvérek

lak- és festékgyára,
Kapható Debreczenben: Békás Emil, Csanak József, Főlegyházi János, Fritsch Károly, Ganovszky Lajos, Geréby Fülöp, Kontsek Géza, Leidenrost Gyula, Party Ferencz, Rickl József, Anzelm, Roth Antal, Sesztina Lajos, Szabó Zsigmond Terrey József Tóth Kálmán. özégeknel.

Vasuti menetrend
Érvényes 1901. Május hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)		V o n a t		E r k e z i k	
Debreczenből indul					
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28	délután	
P.-Ladány	7.10 este	Személyvonat	9.43	este	
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután	
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10	este	
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.45	reggel	
Budapest	4.16 délután	Gyorsvonat	9.40	este	
P.-Ladány	3.37	Tv. sz. sz.	5.34	délután	
Debreczen—M.-Sziget					
Királyhaza	5.10 reggel	Személyvonat	2.08	délután	
M.-Sziget	2.56 reggel	Személyvonat	9.48	délelőtt	
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50	éjjel	
M.-Sziget	12.17 délután	Gyorsvonat	4.56	délután	
Szatmár-Németi.	7.58 este	Tv. sz. sz.	12.03	éjjel	
Szatmár-Németi	6.46 este	Gyorsvonat	8.50	este	
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.22 reggel	Személyvonat	11.21	délelőtt	
Szerencs	4.01 délután	"	7.03	este	
Szerencs	6.58 este	"	10.43	éjjel	
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt	
Tisza-Füred	4.21 délután	"	7.56	este	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	9.35 reggel	Vegyesvonat	11.16	délelőtt	
N.-Léta—Vértes	4.31 délután	"	6.18	délután	
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt	
"	4.06 délután	"	7.29	este	
H.-Nánásig	11.20 déli	"	1.18	délután	

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		I n d u l o n n a n	
P.-Ladány	7.41 reggel	Tv. sz. sz.	6.08	reggel	
P.-Ladány	5.03 reggel	Személyvonat	4.00	reggel	
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15	délelőtt	
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat	1.55	délután	
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonat	7.05	este	
Budapest	11.44 délelőtt	Gyorsvonat	6.50	reggel	
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár-Németi.	8.46 reggel	Gyorsvonat	6.42	reggel	
Szatmár-Németi.	7.32 reggel	Személyvonat	3.45	reggel	
M.-Sziget.	12.16 délután	Személyvonat	6.—	reggel	
Szatmár-Németi.	6.45 este	Személyvonat	2.47	délután	
M.-Sziget	3.55 délután	Gyorsvonat	11.35	délelőtt	
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat	3.39	délután	
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.—	reggel	
Szerencs	12.07 délután	Személyvonat	9.08	délelőtt	
Szerencs	7.53 este	Személyvonat	5.10	délután	
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel	
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután	
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel	
Tisza-Lök	6.35 este	"	2.35	délután	
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután	
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel	
Füzes-Abony	5.45 délután	"	11.35	délelőtt	

Dr. Farkas Gyuláné

Felsőbb Leánynevelő Intézete és Internátusa.
Budapest, IV. Ferencz József rakpart 7.

Magasabb tanfolyam a polg. vagy felsőbb leányiskola tananyagát már elvégzett leányok részére. Magyar, német, francia, angol irodalom, aesthetika, műtörténet, neveléstan, történelem természet-tudományok stb. Kiváló tanerők. Előkelő színvonal. Kezd. Szept. 5-én. Felvételnél bennlakók, félbennlakók és bejárók.

Teljes ellátást, ismétlő órákat, zene és nyelvtanítást oly leányok is nyerhetnek, kik más tanintézetet látogatnak, valamint magántanulók is.

Beiratás naponta d. u. 3-4-ig
Felvételkor szívesen szolgálnak.

Anyák! Mielőtt

gyermekkoszt vennének kérik meg üzletemet vagy legalább hozassanak maguknak képekkel dusan ellátott ingyen és bérmentve küldendő árlapot új, higiénikus, fekvésre vagy ülésre igazítható, szétszedhető kosijaimról. Legnagyobb tisztaság! Kiváló elegancia!

Baumann L. cs. és kir. szabadalomtulajdonos.

Wien, VI/2., Millergasse 6.

Értéktelen utánzatok megvásárlásától tartózkodni tessék; csak az a valódi, melyen az írt látható védjegy a kocszi fenekébe van benyomva.

Szépség és egészség.

Kinek van szeplője?

pattanás vagy bármilyen folt az arcán, az használja a teljesen ártalmatlan **Rozsnyay** fele világhírű

Cerail-arczkenőcsöt,

mely az arczbőrt rövid időn fehérré, tisztává és üdévé teszi. Egy tégely ára 1.40 fill., Egy kis tégely ára 70 fill. **Serail-szappan** egy drb. 70 fill., **Serail-hölgypor** egy doboz 1.40 fill. Kítür és valódi **Epe-szappan** egy drb. 80 fill.

A t. ez. közönség szíves figyelmébe ajánlunk, hogy mindezen készítményeink törvényesen bejegyzett védjeggyel vannak ellátva, mely az rudi szabadságszobrot ábrázolja.

Kapható: **Rozsnyay Mátyás** gyógytárában Arad Szabadságt.

valamint minden magyarországi gyógyszerárba.

Idegesség, verszegénység

és az ebből származó bajok ellen legbiztosabban hat **Rozsnyay**

Vasaschinabora,

mely saját termésű ménesi édes borral készítve, hatásában minden hasonló készítményt felül mul. Egy üveg ára 2 kor. 10 fill. 6 üveg franco küldve 12 kor. 12 fill.

Szivattyuk M é r l e g e k,

minden neme házi és nyilvános czélokra, a mezőgazdaság-, építkezés- és iparnál.

Csővek, tömlők, csapok stb. stb.

Szivattyu- és gépgyártási betéti társaság

legújabb javított rendszerű tizedes, futó súlyú és hidmérlegek fából és vashól kereskedelmi közlekedési gyári mezőgazdasági és ipari czélokra.

Embermérlegek mérlegek házihasználatra

W. GARVENS, WIEN, } I. Schwarzenbergstrasse 6.
I. Wallfischgasse 14.

Kapható technikai és gépzületekben kútkészítőknél stb.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

DEUTSCH IGNÁCZ

fém- és érczárú raktára.

Budapest, V., Báthori-utca 22.

Telefon 22-28.

Telefon 22-28.

Allandó nagy raktárt tartok a következő árukban:

Sürgőnyezim: Fémraktár Budapest.

- Sárgaréz lemezek
- " sodronyok
- " rudak
- " csövek
- Vörösréz lemezek
- " sodronyok
- " rudak
- " csövek
- " üstök
- Tombak lemezek
- " sodronyok
- " rudak
- " csövek
- Alpacca lemezek
- " sodronyok
- Pacifong lemezek
- " sodronyok

- Nickel lemezek
- " sodronyok
- Aluminium lemezek
- " sodronyok
- Sárgarézrel átvont vascsövek
- butorgyárosok részére
- Forrasztópáka
- Vörösréz-kalapácsok
- Ón tömbökben
- Ón rudakban
- Vörösréz ócska és uj
- Sárgaréz ócska és uj
- Vörösfém ócska
- Horgany rétegekben
- " ócska
- Ólom lágy tömbökben
- " " △ rudakban

- Ólom kemény tömbökben
- " ócska
- Dárdány regulus I.
- Kemény forrasz
- Forrasz-ón I. minőség
- " II. "
- Vörösréz szegecskek
- Vörösréz sodronyok
- vékony
- Sárgaréz sodronyok
- vékony
- Aluminium I. minőségű
- tömbökben
- Koczká-nickel 99%
- Foszforos vörösréz 15%
- Foszforos ón 5%
- stb. stb.-ben

Csapágyfém a legkiválóbb ötvözetekben, minden czélnak megfelelőleg.

Vaskereskedők, rézművesek, öntödék, szeszgyárak, ércznomók, gépgyárak, csillárosok,, bronzművesek, syphonfej-gyárosok, vegyi gyárak, fémestergályosok stb. részére.

Kivánatra szívesen szolgálok a legelőnyösebb ajánlattal.

Szíves figyelmébe ajánlom, hogy a londoni fémtőzsde hivatalos jegyzéke nevem alatt a Pester Lloyd sürgőnyei között naponként megjelenik.

Kiváló tisztelettel

Deutsch Ignác.